

РЕШЕНИЕ

№ 4567

гр. София, 11.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 25.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **2768** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 14б от Закона за социалното подпомагане /ЗСП/.

Образувано е по жалба на С. Г. И. срещу Решение № 22-РД06-0020/20.02.2019 г., издадено от директора на РДСП С.-град, потвърждаващо Заповед № ЗСП/Д-С-М/80/05.02.2019 г. на директора на ДСП-М., с която е наредено лицето да възстанови недобросъвестно получена социална помощ в размер на 1006,50 лв.

В жалбата е посочено, че оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни. Моли се същите да бъдат отменени.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично и с адв. А., която поддържа подадената жалба и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – директорът на РДСП С.-град – в съдебно заседание се представлява от юрк. Г., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съдът, като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

През 2017 г. жалбоподателката е депозирала заявление-декларация с вх. № ЗСП/Д-С-М/1240/26.10.2017 г. за отпускане на целева помощ за наем на общинско жилище на основание чл. 14 от ЗСП. Със Заповед № ЗСП/Д-С-М/1240/7.11.2017 г. на директора на ДСП-М. на жалбоподателката е отпусната целева помощ за наем на общинско жилище в размер на 91,50 лв., като помощта е получавана за периода

01.10.2017-31.12.2017 г.

На 25.01.2018 г. жалбоподателката е подала заявление с вх. № ЗСП/Д-С-М/80 за отпускане на целева помощ за наем на общинско жилище. Със Заповед № ЗСП/Д-С-М/80/02.02.2018 г. на директора на ДСП-М. на жалбоподателката е отпусната целева помощ за наем на общинско жилище в размер на 91,50 лв., като помощта е получавана в периода 01.01.2018-31.11.2018 г.

В подадените от лицето заявления-декларации е записано, че лицето е запознато, че при попълване на неверни данни носи наказателна и гражданска отговорност, както и че ще бъде лишено от правото на социална помощ до възстановяването на дължимите суми, ведно със законната лихва, определена за държавните вземания, но за срок на по-дълъг от две години.

На 03.01.2019 г. с вх. № ЗСП/Д-С-М/5 жалбоподателката подала в ДСП-М. заявление-декларация за отпускане целева помощ за наем на общинско жилище. В това заявление е декларира, че брутният доход на семейството ѝ през предходен месец е формиран от трудова дейност. Към заявлението е приложила удостоверение за брутен доход с изх. №ССД17-ПП01-351-/6/ от 20.12.2018 г., издадено от СО Дирекция „Интеграция на хора с увреждания, програми и проекти“. По повод на заявлението е извършена социална анкета и изготвен социален доклад, в които са отразени констатираните със социалната анкета обстоятелства. Направена е преценка, че дохода на семейството е по-висок от 250 на сто от диференцирания минимален доход и предложение да бъде отказана целева помощ за наем. Поради това и със Заповед №ЗСП/Д-С-М/5 от 28.01.2019 г. на директора на ДСП-М. е постановен отказ за отпускане на целева помощ за наем на общинско жилище по реда на чл. 14 от ЗСП.

Предвид постъпилата информация за получаван през 2018 г. брутен доход, със Заповед № ЗСП/Д-С-М/80/08.01.2019 г. на директора на ДСП-М., месечната целева помощ за наем на общинско жилище, отпусната по реда на чл. 14 от ЗСП, считано от 01.01.2018 г. е прекратена от 01.12.2018 г., тъй като доходът на семейството е по-висок от 250 на сто от диференцирания минимален доход.

Въз основа на получената информация за доход през 2018 г. от ДСП-М. са преразгледани административните преписки на жалбоподателката по подадените през 2017 г. и 2018 г. заявления-декларации за отпускане на целева помощ за наем на общинско жилище. Установено е, че в подаденото заявление през 2017 г. жалбоподателката не е декларира доход от трудова дейност. Посочила е, че доходът на семейството ѝ от предходен месец е формиран само от месечна помощ за деца до завършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст, отпусната по чл. 7, ал. 1 от Закона за семейни помощи за деца. Към подаденото заявление през 2018 г. жалбоподателката е приложила удостоверение с изх. № 002/15.01.2018 г. за получен брутен доход от [фирма]. В заявлението-декларация не е деклариран доход от друга трудова дейност.

С писмо с изх. № 2208-24-00-0031/03.01.2019 г. от ДСП-М. е направено писмено запитване до дирекция „Интеграция на хората с увреждания, програми и проекти“ при СО, от където на 16.01.2019 г. е получен писмен отговор с изх. № ССД19-ДИ05-2-(1) от 14.01.2019 г. От отговора е видно, че жалбоподателката е имала сключен граждански договор за назначаване като личен асистент на дъщеря си за периода 01.07.2017-31.12.2018 г. и за съответния период е получавала брутно трудово възнаграждение в размер на 444,50 лв. месечно. В периода 01.10.2017-31.11.2018 г. жалбоподателката е получавала месечна целева помощ за заплащане на наем за

общинско жилище на основание чл. 14 от ЗСП.

При извършените проверки е установено, че периода 01.10.2017-31.07.2018 г. и за периода 01.11.2018-30.11.2018 г. жалбоподателката не е отговаряла на условията за отпускане на целева помощ за заплащане на общинско жилище, тъй като доходът на семейството за предходен месец е бил по-висок от законоустановения размер. В подадените през 2017 г. и през 2018 г. заявления-декларации жалбоподателката не е декларирала получавания от нея брутен доход, изплащан от дирекция „Интеграция на хората с увреждания, програми и проекти“ при СО. Установено е, че за м.08, м. 09, м. 10.2018 г. семейството е отговаряло на условията за предоставяне на целева помощ за заплащане на наем на общинско жилище по чл. 14 от ЗСП, тъй като през този период жалбоподателката не е получавала доход от дирекция „Интеграция на хората с увреждания, програми и проекти“ при СО.

Въз основа на установеното при извършените проверки, е издадена Заповед № ЗСП/Д-С-М/80/05.02.2019 г. от директора на ДСП-М., с която е разпоредено жалбоподателката да възстанови неправомерно получени целеви помощи за наем на общинско жилище за периода 01.10.2017-31.07.2018 г. и за периода 01.11.2018-31.11.2018 г. в общ размер на 1006,50 лв., ведно със законната лихва до датата на възстановяването. Заповедта е била оспорена по административен ред. Издадено е Решение № 22-РД06-0020/21.02.2019 г. от директора на РДСП С.-град, с което заповедта е потвърдена.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение и потвърдената с него заповед са издадени от компетентни органи, съобразно чл. 14а и чл. 14б от ЗСП. Същите отговарят на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 14а, ал. 3 от ЗСП и съдържат всички задължителни реквизити, включително и фактическите и правните основания, послужили за издаването им.

В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Спазена е процедурата по чл. 14а от ЗСП. Извършена е проверка от компетентните длъжностни лица, за резултатите от която е съставен констативен протокол.

По делото не се спори, че по отношение на жалбоподателката са налице следните предпоставки за предоставяне на месечна целева помощ за заплащане на наем на общинско жилище, съгласно чл. 14, ал. 1, т. 4 от ППЗСП: настанителна заповед на името на жалбоподателката, както и сключен договор за наем, жалбоподателката е родител, който отглежда сам децата.

Спорен е въпросът налице ли е последната предпоставка за отпускане на исканата помощ, а именно доходът от предходния месец да е до 250 на сто от диференцирания минимален доход.

Видно от приложеното с административната преписка писмо от дирекция „Интеграция на хората с увреждания, програми и проекти“, С. И. е имала сключен граждански договор за назначаване като личен асистент на дъщеря си М. М. за периода 01.07.2017-31.12.2017 г. и за периода 01.01.2018-31.12.2018 г., като е

получавала брутно месечно възнаграждение в размер на 444, 50 лв. Получаваното от жалбоподателката възнаграждение, въз основа на посочените договори, представлява доход по смисъла на чл. 14, ал. 1 от ППЗСП, във връзка с § 1, т. 9, б. о от ДР на ППЗСП, който е от значение за преценка на правото на лицето да получи исканата целева месечна помощ за заплащане на наем за общинско жилище, поради което е следвало да бъде посочен в подадените заявления-декларации за 2017 г. и за 2018 г. Като не е декларирало този си доход, лицето е получило социална помощ, на която няма право, тъй като размерът на възнаграждението ѝ по сключените граждански договори надвишава с повече от 250 на сто диференцирания минимален доход.

Направеното в жалбата възражение, че доходът не е деклариран поради грешка и липса на съдействие от длъжностните лица и не е налице недобросъвестност е неоснователно. Дори и да се приеме, че грешката при попълването размера на получения доход в заявленията не е умишлена, то отново е налице неточно посочване на дохода.

В резултат на установеното разминаване в декларираните доходи и реалните такива, административният орган е приел, че са налице предпоставките за прилагане на чл. 14, ал. 5 от ЗСП, според която разпоредба лицата, недобросъвестно получили социални помощи, се лишават от тези помощи до възстановяване на дължимите суми, но за срок не по-дълъг от две години. За да е налице недобросъвестност като фактическо основание за постановяването на заповеди по чл. 14, ал. 5 и чл. 14а, ал. 3 от ЗСП, е необходимо заявителят да не е декларирал обстоятелства, които е бил длъжен да декларира /недобросъвестност в смисъл на укрита информация/ или е посочил неверни факти и обстоятелства, които са от значение за възникване и упражняване на правото му на социални помощи. В случая са налице факти и обстоятелства, които ако бяха декларирани, респ., ако бяха вярно декларирани, би се стигнало до друг правен извод относно решението на административния орган за отпускането на помощта.

Видно от съдържанието на попълнените заявления, в тях фигурира графа, в която следва да бъде посочен брутният доход на семейството за предходния месец. Възражението на жалбоподателката, че не е знаела, че следва да декларира и дохода си от сключените граждански договори е неоснователно, тъй като към момента на подаване на заявленията, същата е знаела какъв доход получава по тези договори. За жалбоподателката е съществувало задължение за посочване на получени доходи, което същата не е изпълнила, поради което е правилен изводът на административния орган, че е налице недобросъвестност по смисъла на чл. 14, ал. 5 от ЗСП и получените помощи за заплащане на наем на общинско жилище за 2017 г. и 2018 г. в размер на 1006,50 лв. следва да бъдат възстановени от жалбоподателката.

Винаги, когато са налице условия за прилагане на нормата на чл. 14, ал. 5 от ЗСП, административният орган действа в условията на обвързана компетентност, тъй като нормата е императивна, и няма право на самостоятелна преценка., а е длъжен да издаде административен акт, по силата на който да бъдат възстановени неправомерно получените социални помощи.

С оглед изложеното оспореното решение, както и потвърдената с него заповед са правилни и законосъобразни, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Г. И. срещу Решение № 22-РД06-0020/20.02.2019 г., издадено от директора на РДСП С.-град, потвърждаващо Заповед № ЗСП/Д-С-М/80/05.02.2019 г. на директора на ДСП-М., с която е наредено лицето да възстанови недобросъвестно получена социална помощ в размер на 1006,50 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба през Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: